

Prijs van de MAKERS 2024

Van zaterdag 15 juni t/m maandag 15 juli 2024 kon je in het Sint-Annakasteel terecht voor de groepstentoonstelling naar aanleiding van de Prijs van de MAKERS 2024. De wedstrijd stond dit jaar in het teken van GRENZELOOS.

Kunstenaars konden zich hiervoor tot en met 21 april 2024 aanmelden. De jury - Tiemke Gauderis, Daan Rau en Jonas Vansteenkiste - stond in voor de selectie. Bij het selecteren hield de jury uiteraard rekening met het opgelegde thema, maar ook met de kwaliteit van het ingediende werk en het tot nu toe afgelegde parcours van de kunstenaar. Dit laatste gebeurde op basis van de portfolio van de kunstenaar.

De geselecteerden waren:

- Irene Anton
- Jeffrey Arts
- Sven Boel
- Tine Brouw
- Mathias Buysse
- Klaudia Croene
- Henri Cuelenaere
- Stijn De Pourcq
- Pieter-Jan Debusschere
- Lucas Delaere
- Brecht Desmet
- Laurence Durieu
- Paul Kenens
- Mehdi Mashayekhi
- Sam Solooki
- Nancy Taelman
- Gieles Van Duyse

Uit deze selectie koos de jury dan ook nog eens 3 laureaten, die tijdens de opening van de expo op vrijdagavond 14 juni in het Sint-Annakasteel werden bekend gemaakt.

- De 3de plaats was voor voor Sam Solooki met “Detachment” (foto - premiumglossy photo paper)
- Als 2de laureaat koos de jury voor Sven Boel met “Licht'ig gevecht” (sculptuur - acrylhars, metaal, plastic wielen, UV vernis)
- En 1ste laureaat werd Gieles Van Duyse met “Puffer Jacket (Waves)” (schilderij - olieverf op mdf)

Elke laureaat kreeg een geldprijs. Eerste laureaat Gieles kreeg daarnaast ook de kans om solo te exposeren in het Sint-Annakasteel.

Meer uitleg over de geselecteerde werken/ kunstenaars vind je op de pagina's die volgen.

Intervention invading network

Anton Irene, Berlijn

Panty's en piepschuimvormen | 2024

Oorspronkelijk is deze serie gebaseerd op een idee van recycling, namelijk het gebruik/waardering van panty's met ladders en gaten, die een permanent product zijn van de moderne textielindustrie gebaseerd op geplande achterhaaldheid.

De textiele netwerken - bestaande uit flexibele maar tegelijkertijd kwetsbare materialen - stellen complexe organismen voor die op elk moment kunnen instorten of hun vorm kunnen verliezen en muteren.

De netten grijpen invasief in, dat wil zeggen dat ze steeds nieuwe plekken innemen in verschillende constellaties en soms met meerdere uitlopers. Elk net bevat een of meer kleurrijke „storende factoren“ die breken met de omgeving - de fouten in het systeem.

Instagram

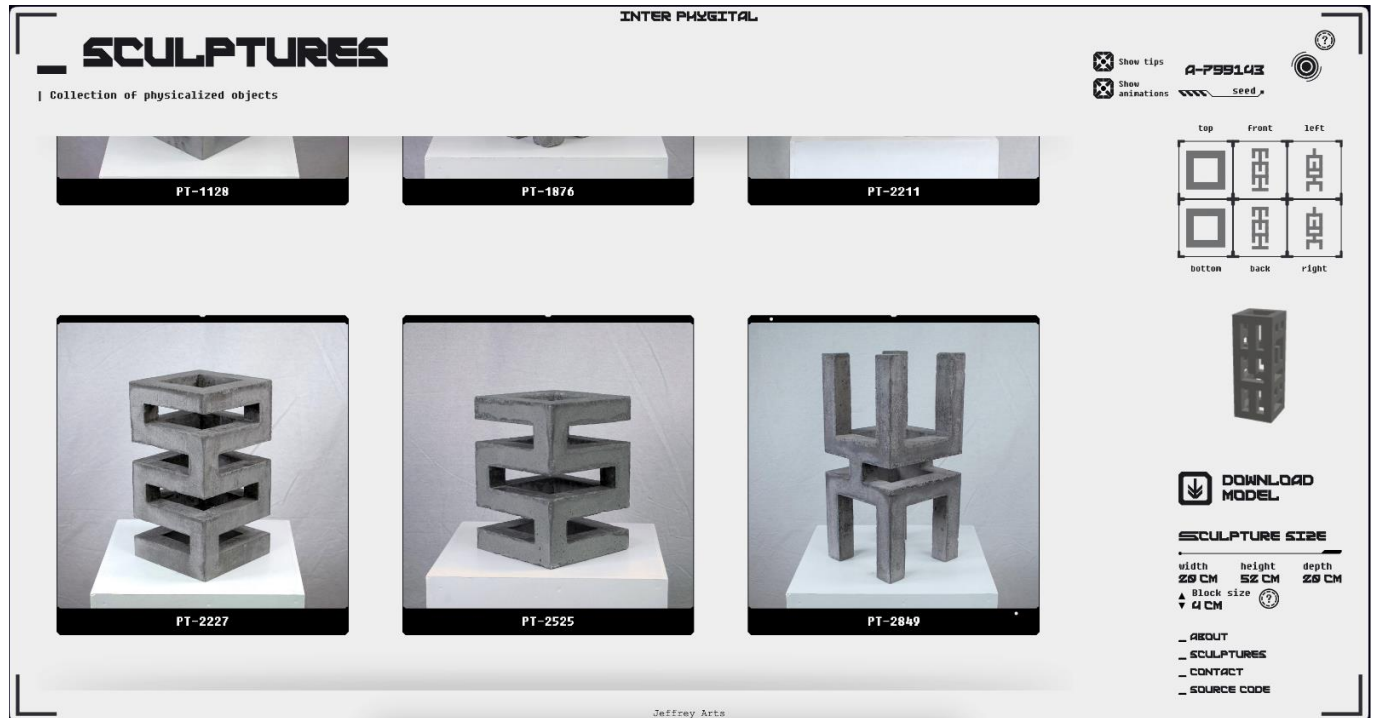

Sculpture network

(inter)Phygital

Arts Jeffrey, Rotterdam, 1998

Website, beton | +/- 20x20 cm | 2023

© Jeffrey Arts

Interphygital is een interdisciplinair kunstproject waarin de kunstenaar exploreert hoe digitale technologie kan bijdragen aan de creatie van fysieke objecten.

Hiervoor is een interface ontwikkeld waar er vanuit een zelf ontwikkeld algoritme, 3-dimensionale vormen door de computer worden "bedacht". Soms is het resultaat sterk genoeg om direct in fysieke vorm uit te werken, maar veel vaker wordt de potentie van de vorm eerst verder digitaal aangepast voordat deze wordt gematerialiseerd.

Dit interface speelt een cruciale rol in de realisatie van deze sculpturen en is toegankelijk gemaakt via www.interphygital.nl. Voor de beste ervaring wordt bezoek via een laptop of computer geadviseerd.

Licht'ig gevecht

Boel Sven, Oostakker, ° 1985

Acrylhars, metaal, plastic wielen, UV vernis | 266cm x 34cm x 22cm | 2023

© Fien Cools

Licht'ig gevecht is zoals een grote periscoop die vanuit de grond naar boven reist, op zoek naar de zon, naar licht.

De kleuren van het werk zijn gebaseerd op deze van een regenboog. Een regenboog kan niet tegengehouden worden door de mens gemaakte grenzen. Het is een natuurlijk verschijnsel van zonlicht dat gebroken wordt door waterdruppels in de lucht. Elke straal heeft een eigen frequentie en reflecteert een eigen kleur en samen vormen deze stralen licht. Deze visualisatie van de regenboog in de vorm van een periscoop heeft een verwijzing naar onze maatschappij. Deze bestaat ook uit verschillende mensen die net iets anders zijn, die zich ook willen tonen, die er zijn. En zich onder de oppervlakte begeven om naar boven te komen om te zien of de kust veilig is.

Arcadia and I

Brouw Tine, Minderhout, 1964

Gouache op risoprint, gelijmd op MDF | 3 X 26,8 x 40,5 cm | 2024

© Tine Brouw

Eeuwige Liefde, bestaat ze echt of is ze onderworpen aan vergankelijkheid ?

Als je niet alert blijft, voel je ze langzaam door je vingers glippen en komt het paradijs dat je samen geschapen hebt, ten val.

Maar 'Arcadia and I' is ook een verhaal van hoop. Als je het drieluik van rechts naar links leest, is de val omkeerbaar. Zelfs in de donkerste momenten kan de Liefde weer tot bloei komen, als je er maar voor vecht en in gelooft.

Endless Ivory

Buyse Mathias, Maldegem, °1990

Paneel met zwarte olieverf en koolstofvezel | 2024

© Mathias Buyse

Dit werk is een combinatie van zwarte olieverf, koolstofvezel en licht(weerkaatsing).

Naargelang je voorbij dit werk loopt, veranderen de lichtinvalshoek en de lichtweerkaatsingshoek in een synchroon tempo mee waardoor de interpreteerder het gevoel krijgt naar een 3 dimensionaal patroon te kijken terwijl dit in de werkelijkheid een plat vlak is met enkel een lichte brush-stroke structuur.

Echt tot zijn recht komt dit werk vanaf het eerste ochtendlicht tot de laatste straal avondlicht. Alle lichtschakeringen daartussen zorgen ervoor dat het werk doorheen de hele dag blijft veranderen en een mysterieuze dynamiek uitstraalt. Bij avond en nacht, en dus onder invloed van artificiële lichtbronnen zoals warm dimlicht kent het werk een nog meer impressionistisch karakter.

Fractie

Croene Klaudia, Wingene, °1981

messing weefgetouw, gouden garen, foto op karton, bladgoud, velcro | 17 x 7 cm – 8 x 3,5 cm | 2023

© Klaudia Croene

De lucht is eindeloos, oneindig, vluchtig, tijdelijk.

In mijn werk tracht ik momenten te kaderen, fracties vast te houden. De schoonheid en het gevoel van het nu wil ik omarmen en bevragen. Het heden, de toekomst en het verleden komen hier samen. De tijd wordt stilgelegd maar tegelijkertijd ook verlegd. Die gelaagdheid botst op grenzen die zeer vluchtig zijn. Ook de leegte is een beeld en tevens een ingreep in het bestaande.

Het weven is een oude techniek waarbij het vervlechten van horizontale en verticale draden een beeld bekomt en de tijd vertraagt. Het weefgetouw bepaalt hier de grenzen.

Een wolkenformatie is altijd in beweging en zeer veranderlijk, onderhevig aan natuurkundige processen. Wij als mens die alles trachten te kaderen, vast te leggen, te sorteren, te verdelen, te rangschikken, te schiften... kunnen alleen maar ondergaan als de natuur aan het woord is en zijn onvoorspelbaarheid laat botvieren.

Fotografie is een helpende hand om het trachten vast te houden en het beeld, die fractie, te beminnen. De schoonheid van de grenzeloosheid vastleggen is zoals een krampachtig vasthouden van zand in een gebalde hand.

De leegte die ontstaat na het kunstmatig vasthouden van een fractie maakt ruimte voor iets nieuws!

Grenzeloze leegte

5000

Cuelenaere Henri, Sint-Laureins, °1999

Olieverf en lakverf op linnen| 124.5cm x 100cm| 2023

©Henri Cuelenaere

“With 5000 km ahead of him he’s heading to certain death”

Symbolen die in logos verglijden en visa versa, de strijd tussen authenticiteit en opportunisme staat centraal in deze serie. De weg is geromantiseerd en wordt door de afbeelding hiervan al op voorhand uitgespeeld en dus opgenomen en omgezet in zijn eigen branding/reclamisering. Maar de reis zal authentiek blijven.

“We’ll meet again, don’t know where, don’t know when”.

Spiegels van de ziel

De Pourcq Stijn, Drongen, °1976

> 100 Gemummificeerde kauwtjes | 200x200cm | 2023

© Céline Geeraert

De installatie bestaat uit een 100-tal gemummificeerde kauwen. Na een lang en tijdrovend proces van verzamelen, ontbinding, plukken, schoonmaken en productbehandelingen werden deze in rechtopstaande houding gedroogd/geconserveerd, dit kan maanden tot jaren duren.

Kauwen worden als overlastvogels gezien en mogen in bepaalde periodes bejaagd worden. Door hun aantal, hun verkrampte en verstarde houding, de expressie in hun blik, gelaat en lichaam, de bevroren/versteende beweging hebben deze een bevreemdend effect op het publiek.

De aanblik van de mummies maakt bij elke toeschouwer iets anders los en zorgt voor een zeer uiteenlopende gewaarwording en interpretatie/projectie van emotie en gedrag.

Deze vogels verblijven op de grens tussen zijn en niet zijn, bestaan en niet bestaan, hier en niet hier, dood en levend. Door aan beide zijden van de grens te bestaan zijn ze als het ware grenzeloos.

De kauwtjes maken tastbaar en zichtbaar wat onzichtbaar en ongrijpbaar is.

Daarom noem ik ze ook spiegels van de ziel.

www.instagram.com/stjindepourcq

MEMORY OF A WEDDING IN MARRAKECH

Debusschere Pieter-Jan, Ledeberg, °1977

Zeefdruktechniek op doek | 172cm x 122cm | 2021

© Pieter-Jan Debusschere

In zijn "Memories" serie vertrekt Pieter-Jan Debusschere telkens vanuit persoonlijke herinneringen, gevangen in foto's, die hij vervolgens door het opzettelijk verwijderen van delen omvormt tot vervaagde beelden op het doek. In dit proces balanceert hij voortdurend tussen het onthullen van zijn herinnering aan de toeschouwer en het vinden van een harmonieuze compositie.

Zijn werken dwingen de toeschouwer tot aandachtig observeren. De ogenschijnlijk abstracte, figuratieve werken verbergen een verhaal, een scène, een gefragmenteerde herinnering. Net zoals men zich een beeld vormt door naar iemands verhalen te luisteren, ontvouwt zich een steeds duidelijker beeld naarmate men langer kijkt, zonder ooit de volledige herinnering volledig te kunnen bevatten.

In dit werk, genaamd "memory of a wedding in Marrakech", werd de herinnering verwerkt van de Marokkaanse bruidegom die, getooid in een tulband en met zonnebril aan, op een kameel het feest domein kwam opgereden om te trouwen met zijn Belgische bruid. De band met het thema "grenzeloos" vormt het hart van de foto.

/Submission//Hides//The Fall//Within/

Delaere Lucas, Lichtervelde, °1991

Vierluik| 125cm x 50cm| 2023

© Lucas Delaere

Grenzeloos zijn we in het voortduwen van onszelf als mens. Zullen we vroeg of laat de gevolgen van ons vooruitstreven nog kunnen inschatten? Ons onderwerpen aan onze eigen vooruitgang zou indruisen tegen onszelf als soort en mogelijks onze ondergang betekenen. Ongestoord verder de grenzen blijven opzoeken evenzeer...

De beelden zijn een metafoer waar we als mens kunnen heengaan. Een gefragmenteerd, gerecycleerd of geconstrueerd gegeven. De keuze om bestaande illustraties te manipuleren is dan ook bewust. Door deze beelden naast elkaar in een ongelijke positie te plaatsen trachtte ik de dubbelheid te verkrijgen van iets 'dwingend' en verstoord alsook coherent.

Grenzeloos is de vraagstelling wat echt en authentiek is, maar evenzeer onverschillig kan zijn als een blad gescheurd papier.

Flirt

Desmet Brecht, Sint-Amandsberg, °1987

Acryl- en olieverf, spuitlak op doek | 50cm x 70cm | 2023

© Brecht Desmet

VIRTUEEL | REËEL - Een grens die ik wil aftasten in mijn beeldend werk.

Een architecturaal gegeven zorgt voor een vertrekpunt om het platte vlak van een schilderij te doorbreken. Een constante afwisseling van toevoeging en verwijdering is eigen aan mijn manier van schilderen. Deze afwisseling, gecombineerd met het vormen en verdraaien van perspectief, zorgt voor het ontstaan van een nieuwe dimensie. Een wereld die kantelt tussen iets werkelijk en iets virtueel.

De titel van het werk verwijst naar het maakproces waarbij geflirt werd met verschillende invalshoeken. De grenzen tussen het begrijpbare en het ongekende vervagen. Het lijkt of je kan ontsnappen uit het werk, maar terug terechtkomt in een andere laag. Zijn er nog grenzen?

Is my house burning?

Durieu Laurence, Wolvertem, °1972

Oil on canvas | 100cm x 150cm | 2023

© Laurence Durieu

Tot waar reikt het inbeeldingsvermogen van een kunstenaar tijdens zijn creatieproces? Het is grenzeloos.

Tijdens een televisiejournaal in de zomer van 2023 verklaarde een wanhopige Griek: "Ik heb alles moeten achterlaten, ik heb net voldoende tijd gehad om weg te lopen en heb mijn huis vanop een afstand in rook zien opgaan. Het was de hel."

Alles is rood, oranje, bruin, geel zoals het vuur. De mensen zijn gevluht en het huis wordt ingepalmd door ratten en vogels, met één enkel doel: frieten vinden. Als goudstaven groeien deze aan de takken van een vijgenboom die uit een schedel verrijst. De dieren denken niet na, ze zoeken grenzeloos frieten.

"Is my house burning?" is een kunstwerk dat handelt over ecologie en onze manier van leven. Het is een knipoog naar de Engelse uitdrukking "a rat race", een eindeloze, zelfvernietigende, nutteloze race. Het gaat inderdaad om de moderne mens die achter de tijd aanloopt, op zoek naar meer inkomen, een hoger sociaal statuut, meer bezittingen en die steeds meer consumeert ter compensatie van een existentiële leegte.

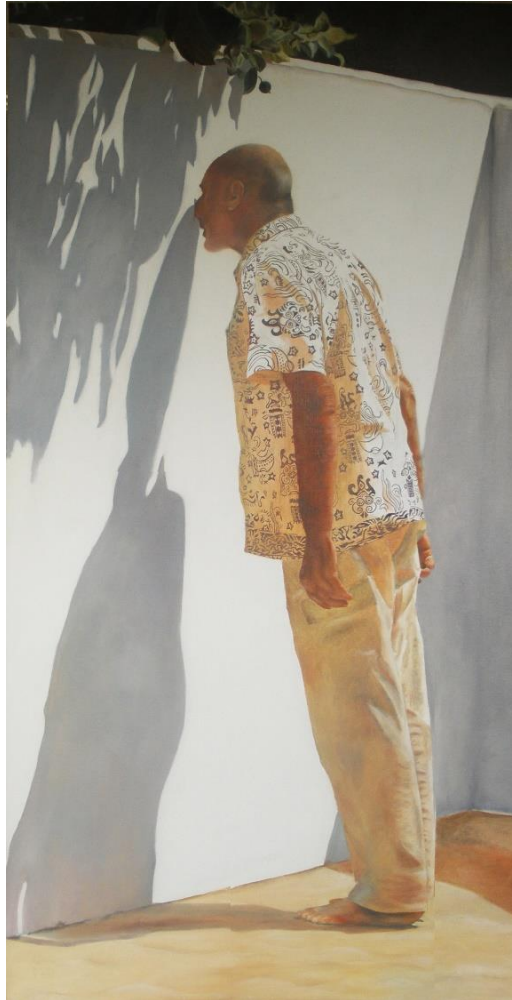
laurencedurieu.be

<https://www.instagram.com/laurencedurieupaintings/>

The shadow of my nose

Kenens Paul, Wilrijk, °1947

Olie op linnen in alu spielatten | 100cm x 200cm | 2017

© Paul Kenens

'The shadow of my Nose' is het grootste doek uit een reeks van zeven schilderijen die handelen over de overdreven warmte van de Spaanse zon.

Op het middaguur, als de zon bijna recht boven de hemel staat en korte schaduwen vormt kan je de schaduwen zienderogen zien verschuiven.

De schaduw van overhangende bladeren op het muurtje en de schaduw van het personage, samen met de rechte schaduw van het rechtse muurtje, is tegengesteld aan het voorover hellend personage en brengt een wat surrealistische indruk teweeg.

Choub (hout in Perzisch)

Mashayekhi Mehdi, Amstelveen, °1988

Kleding gemaakt van hout en leer | 2022

© Eddy Wenting

Choub betekent hout in het Farsi, een ongebruikelijk materiaal voor het vervaardigen van draagbare kleding. De bewerking van dit harde materiaal tot een soepel kledingstuk symboliseert het integratieproces van een immigrant en diens complexe "ideale aanpassing".

Zoals een immigrant zich ongeschikt kan voelen om deel te worden van de nieuwe omgeving blijft volgens Mashayekhi net als bij dit kledingstuk diens kern intact, hard als hout, ongeacht

Detachment

Solooki Sam, Liedekerke, °2001

premiumglossy photo paper | 42cm x 59.4cm | 2023

© Sam Solooki

'Detachment' maakt deel uit van een doorlopende serie waarin er verdiept is in een persoonlijke kwestie, maar tegelijkertijd op ingewikkelde wijze het opkomende fenomeen 'vervreemding' in onze samenleving onderzoekt. Het is een fotografische serie die deze kwestie op een nogal onconventionele manier in beeld brengt, maar toch tot doel heeft bewustzijn te creëren en discussie op bredere schaal aan te wakkeren.

Door secundaire onderwerpen in de beelden op te nemen, wordt er bewust het gebrek aan bewustzijn en empathie dat in onze samenleving heerst tegenover degenen die worstelen met aliënatie benadrukt. Deze secundaire personages dienen als aangrijpende herinneringen aan de kloof die vaak bestaat tussen individuen, zelfs binnen dezelfde fysieke ruimte. Door het isolement van de centrale figuur naast de onverschilligheid van de mensen om hen heen te plaatsen, legt de serie niet alleen de persoonlijke strijd van vervreemding vast, maar benadrukt ze ook de dringende behoefte aan meer begrip en mededogen binnen onze samenleving voor deze problematiek.

Fluisterende vrijheid

Taelman Nancy, Olsene, °1963

Textielinstallatie | diverse afmetingen | 2022

©Nancy Taelman

Door deel te nemen aan deze expo en geselecteerd te zijn, wil ik mijn grenzeloze textielinstallatie presenteren om een conceptuele boodschap over te brengen en een unieke, ruimtelijke ervaring te creëren.

Deze expositie is een kans om de bezoekers te verwelkomen in een ontdekkingsreis rondom grenzeloosheid in mijn wereld van textielkunst, die nooit stopt, met als doel het stimuleren van betrokkenheid en dialoog.

Puffer Jacket (Waves)

Van Duyse Gieles, Stekene, °1990

Olieverf op mdf | 42cm x 61cm | 2024

© Gieles Van Duyse

In mijn werken zoek ik een connectie tussen een visuele ervaring van alledaagse structuren en hun symboliek. In de reeks 'puffer jacket' onderzoek ik de diverse structuren van gewatteerde jassen via olieverfschilderijen. De golvende structuur in 'Puffer jacket (waves)' roept associaties op met water of de zee, die vaak symbool staan voor oneindigheid.

De patronen lijken niet te stoppen aan de rand van het schilderij, maar zouden imaginair kunnen verder lopen.

Ik hou ervan om voorwerpen uit te kiezen waarbinnen tegengestelden samenkomen. Beschermen tegenover afstoten, decoratieve- tegenover beeldende kunsten... Op subtiele wijze kunnen er in de puffer jackets grenzen herkend worden tussen verschillende tegengestelde concepten.